

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, declarate de procuror și de avocatul Oleg Mîța, în numele inculpatului

Arnaut Valeriu Ion, născut la 28 august 1982, originar și locuitor al s. Bașcalia, r-nul Basarabeasca, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>23 septembrie 2011 – 14 iunie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>15 iulie 2013 – 26 martie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>01 august – 11 noiembrie 2014.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Basarabeasca din 14 iunie 2013, Arnaut Valeriu a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 192¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Arnaut Valeriu este învinuit că, aflându-se în s. Bașcalia, raionul Basarabeasca, fiind fondatorul Societății Comerciale „Arnacon-Bas” SRL cu sediul în s. Bașcalia, raionul

Basarabeasca, avînd genul de activitate „Transportul auto internațional de mărfuri” în care deține cota de participare 100% din capitalul social, urmărind scopuri meschine legate de însușirea prin înșelăciune a mijloacelor bănești ale persoanelor cu care avea deja relații credibile, cu bună știință și intenționat, cunoscînd că Tudor Popa avea încredere în ultimul și dispune de surse financiare, sub pretext de activitate comună și investire, i-a cerut la sfîrșitul lunii septembrie - începutul lunii octombrie 2009 surse bănești în sumă de 14.000 euro pe care ilegal le-a însușit prin metoda procurării unui tractor rutier pentru semiremorcă de model DAF FTG CF85.3806 (autocamion de mare tonaj) pentru transportarea masei lemnoase, care ulterior a fost luat la evidența BEET Basarabeasca după SC „Arnacon-Bas” SRL, fiindu-i atribuit n/î BS AE 872, prin ce a cauzat părții vătămate Tudor Popa prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Tot el, în luna noiembrie 2009, în continuarea acțiunilor sale criminale, sub același pretext și în aceleași circumstanțe, aflîndu-se în s. Bașcalia, raionul Basarabeasca, cu scopul dobîndirii ilicite, prin abuz de încredere și înșelăciune a bunurilor altei persoane, prin anunț în or. Comrat, a stabilit pentru vînzare o semiremorcă de model BENDES NS4G31, profitînd de relațiile de încredere existente, repetat, a cerut de la Tudor Popa mijloace bănești în sumă de 6000 euro pe care i-a însușit și mai tîrziu, fără a-l informa pe Tudor Popa, a înregistrat această semiremorcă la BEET Basarabeasca, înmatriculînd-o cu nr. BS AA 281 pe numele său, adică Arnaut Valeriu, prin ce a cauzat părții vătămate Tudor Popa prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Tot el, aflîndu-se în s. Bașcalia, raionul Basarabeasca, în luna februarie 2010, sub același pretext, în continuarea acțiunilor criminale, în scopul dobîndirii ilicite, prin abuz de încredere și înșelăciune a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării masei lemnoase din Ucraina, a cerut de la Tudor Popa mijloace bănești în sumă de 5000 euro pe care ilegal le-a însușit, prin ce a cauzat părții vătămate Tudor Popa prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Tot el, în luna martie 2010, aflîndu-se în apropierea s. Bașcalia, raionul Basarabeasca și avînd scopul dobîndirii ilicite, prin abuz de încredere și înșelăciune a bunurilor altei persoane, sub pretextul afacerilor comune, a cerut de la Tudor Popa suma de 5850 euro, bani cu care ilegal i-a însușit prin metoda procurării unui lot de teren din or. Comrat, iar mai tîrziu, în aceleași circumstanțe de încredere, a dobîndit ilicit de la Tudor Popa pentru mai multe prestații încă 6060 euro, iar în total ilicit a dobîndit suma de 36.850 euro și 100 dolari SUA, care îi aparțineau lui Tudor Popa și pe care i-a însușit, prin ce a cauzat părții vătămate Tudor Popa prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, în luna iunie - iulie 2010, sub același aspect și în aceleași circumstanțe, sub pretextul afacerii comune cu Valeriu Burcut, în scopul dobîndirii ilicite, prin abuz de încredere și înșelăciune, a cerut și a primit de la ultimul 7000 euro pentru a procura masă lemnoasă cu ulterioara restituire a sumei investite și dobînzii primite, însă i-a restituit marfă în sumă de 3200 euro, refuzînd în continuare restituirea celeilalte părți în sumă de 3800 euro, prin ce a cauzat părții vătămate Valeriu Burcut prejudiciu în proporții mari, iar în

total a cauzat părților vătămate un prejudiciu material în sumă de 40.600 euro și 100 dolari SUA.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 25 iulie 2010, în jurul orelor 20.30 – 20.45, aflându-se la domiciliul părinților săi în s. Bașcalia, raionul Basarabeasca, împreună cu Tudor Popa, care avea în proprietate privată autoturismul de model „Toyota Avensis Verso”, n/î C OC 801, care după folosirea unei cantități enorme de băutură alcoolică s-a culcat, autoturismul nominalizat fiind parcat în curtea gospodăriei nominalizate, de unde mai apoi, inculpatul, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cu scopul răpirii mijlocului de transport de model „Toyota Avensis Verso”, cu n/î C OC 801, folosindu-se de momentul lipsei proprietarului autoturismului nominalizat, sub pretextul de luare a documentelor din salonul acestui autoturism, prin înșelăciune, a cerut și a primit cheile pentru a avea acces la acest autoturism, ilegal a dobândit posesia asupra mijlocului de transport sus-indicat, după care a urcat la volanul acestui autoturism și l-a răpit, deplasându-se în s. Cioc-Maidan, raionul Basarabeasca și ulterior, deplasându-se pe traseul L-631, raionul Basarabeasca, neisprăvindu-se cu conducerea mijlocului de transport, intrând în curba drumului, a derapat de pe traseu, ciocnindu-se într-un copac, deteriorând complet autoturismul răpit, și ca rezultat al acțiunilor sale ilegale, a cauzat părții vătămate Tudor Popa prejudiciu material în sumă de 14.000 euro, adică daună în proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

Tot el, în continuarea acțiunilor ilegale, la sfârșitul lunii octombrie 2010, cu scopul dobândirii ilicite, prin abuz de încredere, a bunurilor altei persoane, aflându-se pe teritoriul bazei SC „Arnacon-Bas” SRL, amplasată în s. Bașcalia, raionul Basarabeasca, profitând de relațiile de încredere existente între el și Tudor Popa, cât și faptul că autoturismul deteriorat de model „Toyota Avensis Verso”, n/î COC 801, ce aparținea lui Tudor Popa, fără consimțământul sau împuternicirilor juridice din numele proprietarului la vinderea acestui autoturism deteriorat, l-a vândut lui Ivan Cheleş, iar banii în sumă de 1200 euro obținuți de la vânzare ilegal i-a însușit, cauzând astfel părții vătămate Tudor Popa prejudiciu material în sumă totală de 14.000 euro, ceea ce reprezintă prețul automobilului sus indicat, adică în proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că faptele de transmitere a sumelor menționate nu au fost incluse în conținutul rechizitoriului și respectiv, în temeiul art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Declarațiile părții vătămate Tudor Popa și a martorului Emilia Popa nu au fost confirmate în ședința judiciară prin alte probe, fiind contradictorii.

Pentru existența escrocheriei este necesară constatarea trecerii unor bunuri mobile din proprietatea sau posesia părților vătămate Tudor Popa și Valeriu Burcut în proprietatea inculpatului sau unei alte persoane, acționând în mod fraudulos, în scopul dobândirii, pentru sine sau pentru altul, a unei valori material străine, fapt care nu a fost efectuat de către partea acuzării. În acțiunile inculpatului lipsesc semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, latura subiectivă, obiectul și nu este concret indicată latura obiectivă.

Probele prezentate nu demonstrează existența intenției, a scopului acăpărător, ca semne obligatorii ale escrocheriei, a obiectului, a laturii obiective, nu este concret indicată modalitatea săvârșirii a laturii obiective, înșelăciune sau abuz de încredere, circumstanțele transmiterii bunurilor și a sumelor de bani a mărimii prejudiciului cauzat, fiind condiție obligatorie impusă de prevederile art. 96 alin. (1) Cod de procedură penală, iar potrivit pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

În cauza *Barrber vs. Spania*, din 1988, CtEDO a indicat că sarcina de a demonstra vinovăția este pusă pe seama părții acuzării, iar orice dubii ar trebui să fie interpretate în favoarea învinuitului. Din prevederile articolului dat rezultă că, partea acuzării trebuie să înștiințeze învinuitul despre cauza inițiată în privința sa, astfel încât acesta să se poată pregăti și prezenta apărarea în modul corespunzător. Tot în sarcina părții acuzării este pusă obligația de a administra probe suficiente pentru a condamna persoana învinuită de săvârșirea unei infracțiuni, iar în cauza *Salabiaku vs Franța* din 1988, Curtea a subliniat că instanța de judecată națională este obligată să recurgă în mod automat la prezumție, apreciind toate probele.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5), 192¹ alin. (1), 84 Cod penal la 8 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu admiterea integrală a acțiunilor civile.

Apelantul a invocat că probele care sunt coroborate dovedesc în totalitate vinovăția inculpatului, însă instanța s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului, excluzînd celelalte probe ce dovedesc vinovăția inculpatului.

Instanța greșit a conchis că probele prezentate de către partea acuzării nu demonstrează existența intenției, a scopului acăpărător, ca semne obligatorii ale escrocheriei, a obiectului, a laturii obiective, nu este concret indicată modalitatea săvârșirii a laturii obiective - înșelăciune sau abuz de încredere, circumstanțele transmiterii bunurilor și a sumelor de bani a mărimii prejudiciului cauzat. Deci instanța greșit a conchis că vinovăția inculpatului nu a fost dovedită.

Analizînd toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședințelor, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5) și 192¹ alin. (1) Cod penal a fost pe deplin dovedită.

3.1 Partea vătămată Tudor Popa la fel a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să

fie condamnat conform învinuirii formulate și să-i fie admisă integral acțiunea civilă.

Apelantul a indicat că instanța de fond a examinat pur formal, tendențios și unilateral cauza penală, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză și a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, ambele apeluri au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Arnaut Valeriu a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul administrării afacerilor pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

Acțiunile civile au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acestora să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Însă, ansamblu probelor cauzei penale date, dovedesc despre existența în acțiunile inculpatului a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari, și inexistența indicilor infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Anume prin intermediul înșelăciunii, dar și a abuzului de încredere, inculpatul a exercitat influența psihică asupra conștiinței și voinței părților vătămate Tudor Popa și Valeriu Burcut, care, *ca și cum transmițînd sumele de bani inculpatului*, au presupus în mod eronat că ultimul este *îndrituit* a le lua și, deși în aparență, părțile vătămate au transmis banii benevol către inculpat, aceasta nu este decît o „prezentare scenică” făcută cu scopul *de a demonstra celor din jur, cum ar fi*, în cazul de față martorilor, *caracterul legitim al acțiunilor*.

În speța de față, *înșelăciunea manifestându-se prin promisiunile false ale inculpatului precum că, profitul care va fi obținut din activitatea firmei, va fi împărțit în jumătate, ultimul de fapt, neavînd intenția de a-și onora angajamentul*.

Or, încă la momentul intrării în posesia banilor transmiși de către părțile vătămate Tudor Popa și Valeriu Burcut, inculpatul urmărea scopul dobîndirii ilicite a acestora și nu avea intenția de a-și onora angajamentul, fapt ce rezultă din acțiunile concludente ale inculpatului care, după cum se reține din declarațiile părții vătămate Valeriu Burcut, ulterior primirii banilor, nu prea răspundea la telefon, iar ca reacție a adresării cu o plîngere la procuratură a recunoscut imediat datoria sa în mărime de 7000 euro, restituindu-i-o. *Faptul nerambursării cărorva dividende ca urmare a utilizării acestei sume de bani*, părții vătămate, la fel vine să confirme odată în plus lipsa intenției inculpatului de a duce o afacere comună cu acesta.

Corect a concluzionat prima instanță asupra faptului inexistenței în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute la art. 192¹ alin. (1) Cod penal și anume a laturii obiective or, în virtutea relațiilor stabilite între

inculpat și partea vătămată Tudor Popa - proprietarul automobilului de marcă „Toyota Avensis Verso”, anul producerii 2004, cu n/î C OC 801, primul, obișnuia să se folosească de acest automobil, fapt ce denotă lipsa caracterului ilegal al acțiunii de răpire.

Avînd în vedere *necesitatea administrării înscrisurilor întru conformarea exactă a sumelor despăgubirilor pretinse de părțile vătămate*, acțiunile civile urmează a fi admise în principiu, asupra acestora urmînd a se expune instanța în ordinea procedurii civile.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel corect a apreciat probele de drept și de fapt administrate, însă nu a descris fapta ca fiind una constatată. Respectiv, decizia instanței de apel nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, că sentința de condamnare trebuie să conțină descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită.

În acest context, partea descriptivă a deciziei contravine prevederilor legale, deoarece ea nu descrie fapta criminală constatată.

Aceste prevederi legale au fost ignorate de către instanța de apel la examinarea apelului procurorului și în astfel de circumstanțe decizia este afectată și nu poate fi menținută, dar urmează a fi casată cu trimiterea la rejudecare a cauzei în instanța de apel.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1 Avocatul Oleg Mîța la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei nominalizate și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că de către instanța de judecată urma să fie constatat faptul dobîndirii de către inculpat a bunurilor părții vătămate Tudor Popa în mărime de 38.900 euro.

Or, aceste circumstanțe nu au fost stabilite. Astfel, nici partea vătămată Tudor Popa, nici martorul, Emilia Popa, care de fapt este soția părții vătămate nu au dat explicații precise cu referire la circumstanțele pretinsei investiții a mijloacelor bănești în procurarea cap-tractorului de model DAF FTG CF85.380 6.

Alte probe prezentate de partea acuzării la fel nu au nici o relevanță.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra demersului apărării de neadmitere și excludere ca probă a procesului-verbal de cercetare a copiilor caietului cu înscrisuri a sumelor luate de la Tudor Popa de către inculpat pentru procurarea a unității de transport cu remorcă, pentru transportarea materiei prime - masei lemnoase, a materialelor de construcție etc., deoarece organul de urmărire penală a folosit fotocopii. Proveniența și autenticitatea datelor indicate în aceste fotocopii este imposibil de stabilit. Mai mult nu este indicată sursa de obținere a acestor fotocopii.

Instanța de apel a ignorat prevederile art. 419 Cod de procedură penală și pct. 26 al Hotărîrii Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 cu modificările din 30.03.2009 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”,

care explică că rejudecarea cauzei în corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală se va efectua cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității, egalității în drepturi în fața justiției, publicității ședinței de judecată. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probe cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

Deci instanța de apel nu a soluționat în mod legal fondul cauzei.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. În conformitate cu art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, în pofida prescripțiilor de drept enunțate, potrivit descriptivului deciziei, instanța de apel:

a) nu a judecat fondul cauzei în raport cu circumstanțele invocate în rechizitoriu, pe fiecare episod în parte, nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii (v. 5 f.d. 73, pct. 4 din decizie);

b) a depășit limitele învinuirii formulate, deoarece a constatat circumstanțe neincriminate inculpatului în rechizitoriu, că: „...*promisiunile false ale inculpatului precum că, profitul care va fi obținut din activitatea firmei, va fi împărțit în jumătate, ultimul de fapt neavând intenția de a-și onora angajamentul..., nerambursării cărorva dividende ca urmare a utilizării acestei sume de bani...*” (v. 5 f.d. 78, 102 pct. 4 din decizie);

c) a concluzionat divergent și dubios cu privire la natura infracțională a acțiunilor inculpatului indicând că: „...*ca și cum transmițând sumele de bani inculpatului..., necesitatea administrării înscrisurilor întru conformarea exactă a sumelor despăgubirilor pretinse de părțile vătămate..., de a demonstra celor din jur, cum ar fi caracterul legitim al acțiunilor...*” (v. 5 f.d. 78, 102 pct. 4 din decizie);

d) nu a apreciat ansamblul de probe cercetate și consemnate în procesul verbal al ședinței instanței de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, separat și în coroborarea lor, neindicând niciun motiv pentru care a respins probele apărării.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Oleg Mîța, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, în privința inculpatului Arnaut Valeriu Ion și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 02 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun